

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2832 stillet af folketingsmedlem Per Clausen (EL)

Spørgsmål 2832

Vil ministeren redegøre for, om hun på baggrund af Faglig Rapport nr. 608, 2007 »PFAS og organotinforbindelser i punktkilder og det akvatiske miljø« vil sikre, at forekomst og udvikling af PFAS og organotinforbindelser inddrages som en del af overvågningsprogrammer for både punktkilder, ferskvand og maritimt miljø i NOVANA-programmet, samt oplyse, hvordan dette vil påvirke ressourcebehovet i NOVANA-programmet?

Svar

Som noget forholdsvis nyt gennemføres der, under det nationale overvågningsprogram, screeningsundersøgelser for at belyse om nye stoffer eller stofgrupper bør overvåges løbende. Ovenfor nævnte rapport er udarbejdet netop med henblik på at få et grundlag for at vurdere, om PFAS og organotinforbindelser bør medtages i overvågningen.

Rapporten giver et meget fint grundlag for at vurdere de nuværende niveauer af PFAS og organotinforbindelser i punktkilder, ferskvand og maritimt miljø. Ved den forestående revision af overvågningsprogrammet, der påbegyndes medio 2007, vil Miljøministeriet sammen med øvrige involverede parter tage stilling til, om der er grundlag for at inddrage PFAS og organotinforbindelser i det generelle overvågningsprogram for miljøfremmede stoffer. Det reviderede program skal være operationelt fra januar 2009. Der er dog i øjeblikket tiltag i gang med det formål at inddrage PFAS tidligere i punktkildeprogrammet, hvis muligt.

Ressourcebehovet i overvågningsprogrammet vil blive påvirket væsentligt. Der er ikke på nuværende tidspunkt foretaget en beregning af ressourcebehovet, hvis målinger af PFAS og organotinforbindelser bredt set inddrages under overvågningsprogrammet. I forbindelse med overvejelserne om at inddrage PFAS i punktkildeprogrammet viser overslagsberegninger, at det samlet vil koste ca. 1 mio. kr. at gennemføre én målerunde på et udsnit af relevante kilder, gennemført over 3 år. At inddrage målinger af PFAS og organotinforbindelser i ferskvand og maritimt miljø må forventes at kræve et større ressourcebehov, idet disse mest hensigtsmæssigt fortages i biota (f.eks. muslinger, fladfisk, ål mv.).